

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ - COURT

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Τσαϊτάνια Ταμάν

Ηθοποιοί: Ούσα Μπανέ, Γκιτάντζαλι Κουλκάρνι, Βίρα Σατιντάρ, Βιβέκ Γκομπέρ, Πραντίπ Τζόσι.

Φωτογραφία: Μριναλ Ντεσάι

Μοντάζ: Ρικάβ Ντεσάι

Μουσική: Σαμπατζί Μπαγκάτ

Χώρα: Ινδία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 116΄

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις (ενδεικτικά):

- Χρυσό Λιοντάρι Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη, Lion of the Future, "Luigi de Laurentiis" Venice Award for a Debut Film, Φεστιβάλ Βενετίας 2015.
- Orizzonti Award for Best Film – Φεστιβάλ Βενετίας 2015.
- Βραβεία Καλύτερης Ταινίας & Καλύτερης Σκηνοθεσίας Φεστιβάλ Σιγκαπούρης
- Βραβεία Καλύτερης Ταινίας & Καλύτερης Σκηνοθεσίας Φεστιβάλ Μουμπάι
- Βραβείο Καλύτερης Ταινίας από την Ένωση Κριτικών Fipresci, Φεστιβάλ Βιέννης
- Βραβείο Καλύτερης Ταινίας, Φεστιβάλ Buenos Aires (BAFICI)
- Βραβείο Καλύτερου Ηθοποιού, Φεστιβάλ Buenos Aires (BAFICI)
- Βραβείο Καλύτερης Ταινίας από την Ένωση Κριτικών Fipresci, Φεστιβάλ Buenos Aires (BAFICI)
- New Talent Award, Φεστιβάλ Χονγκ Κονγκ.

Ένας νεαρός δικηγόρος, μια παντρεμένη εισαγγελέας και ένας μεσήλικας δικαστής συναντιούνται επανειλημμένα στην αίθουσα του δικαστηρίου όπου, σε μια σειρά συνεδριάσεων, εκδικάζεται η υπόθεση ενός ηλικιωμένου τραγουδοποιού ο οποίος κατηγορείται ότι με ένα επαναστατικό τραγούδι του παρακίνησε έναν εργάτη στην αυτοκτονία.

Αναχρονιστικοί νόμοι, αστυνομική αυθαιρεσία, διοικητική γραφειοκρατία και μια έντονη ταξική ανισότητα που εκτείνεται μέχρι και τη γλώσσα (ή διάλεκτο) συνεννόησης: μια σαρκαστικά διεισδυτική και κινηματογραφικά ευρηματική ματιά στη σύγχρονη Ινδία, από έναν πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη που σάρωσε τα βραβεία στα διεθνή φεστιβάλ (Βενετία, Μπουένος Άιρες, Μουμπάι, Βιέννη, Σγκαπούρη).

Ένας ηλικιωμένος τραγουδοποιός συλλαμβάνεται κατηγορούμενος ότι με ένα επαναστατικό του τραγούδι προκάλεσε την αυτοκτονία ενός εργάτη του αποχετευτικού δικτύου που πέθανε κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες. Η υπόθεση εκδικάζεται σε μια αίθουσα δικαστηρίου όπου κρίνονται οι ελπίδες και τα όνειρα απλών ανθρώπων. Παράλληλα με τη δράση στο δικαστήριο, ο σκηνοθέτης παρακολουθεί και την καθημερινότητα του δικαστή και των δικηγόρων έξω από αυτό, συνθέτοντας ένα πορτρέτο της σύγχρονης Ινδίας, που σε πολλά θυμίζει και τη δική μας κοινωνία.

Η αναμφισβήτητη έκπληξη του περασμένου Φεστιβάλ Βενετίας είναι ένα ασυνήθιστο δικαστικό δράμα - καταπέλτης από την Ινδία, μια αληθινή Καφκική περιπέτεια ενός ανθρώπου που διεκδικεί με πείσμα και αισιοδοξία το δικαίωμά του στην ελευθερία της έκφρασης κόντρα σε κάθε αντιξοότητα.

Όπως αναφέρει και ο σκηνοθέτης: «Στην αρχή δεν ήμουν

σίγουρος για την τάση μου να εστιάσω στα Ινδικά δικαστήρια. Έχουν γίνει ήδη πολλά δικαστικά δράματα. Ωστόσο, όταν παρακολούθησα ένα αδιάφορο με μια πρώτη ματιά δικαστήριο για μικρές υποθέσεις στα προάστια του Μουμπάι, η έλλειψη δράματος και η ρουτίνα με την οποία ανακινούνταν αποφάσεις ζωής και θανάτου ήταν οι σπίθες που με ενέπνευσαν. Κάθε πρόσωπο έχει και την ιστορία του. Η στενογράφος που δακτυλογραφεί αδιάφορα, ο κλητήρας που κάνει μικροδουλειές για λίγα χρήματα, οι δικηγόροι που διαβάζουν μεγάλα, τεχνικά αποσπάσματα από παρωχημένα νομικά βιβλία, οι αντίδικοι που περιμένουν χρόνια πριν εκδικαστεί η υπόθεσή τους. Μέσα σε αυτό το θέατρο, βρίσκονται οι ελπίδες και οι φόβοι καθημερινών ανθρώπων, που προσπαθούν να καταλάβουν όσα λέγονται, καθώς κρίνεται η μοίρα τους. Αν και η ταινία εστιάζει σε πολύ συγκεκριμένες υποκοιλούρες της πόλης Μουμπάι, η προσπάθεια είναι να εξερευνήσουμε το αόρατο πέπλο που καλύπτει μια ολόκληρη κοινότητα. Η συμπεριφορά των χαρακτήρων συνεχώς προσδιορίζεται από τις κάστες, την ταξική πολιτική, την πατριαρχία και τον φεουδαλισμό. Η πρόκληση για μένα ήταν να προσδώσω αξιοπρέπεια και ανθρωπισμό σε αυτούς τους ανθρώπους παρά τα ελλωτάματα τους».

Ντεμπούτο του 28χρονου Ινδού Σκηνοθέτη που βραβεύτηκε στη Βενετία και συνέχισε με 23 ακόμη διεθνείς διακρίσεις. **Μια πανέξυπνη ωδή στην ελευθερία της έκφρασης.**

Μια πολιτική ταινία με ανοχή και χιούμορ. Μια ιστορία τριών ανθρώπων τόσο απλή που γίνεται καθοριστική. Ένα πορτρέτο της νέας Βομβάης - Μουμπάι - που αποκαλύπτει όσα δεν ξέρουμε γι' αυτήν. Μια σύνθετη και βαθειά ταινία με μια πολύ απλή μορφή, είναι το πρώτο μεγάλο μήκος φιλμ ενός εξαιρετικά τολμηρού Ινδού σκηνοθέτη που φαίνεται ότι θα μας απασχολήσει για καιρό.

Όταν ένας ακτιβιστής τραγουδοποιός συλλαμβάνεται με την κατηγορία ότι οι στίχοι του παρακίνησαν ένα εργάτη του αποχετευτικού δικτύου σε αυτοκτονία, ο δικηγόρος του, η δημόσια κατηγορος κι ο δικαστής ξεκινούν τη διαδικασία της εκδίκασης της υπόθεσής του: η οποία θα διαρκέσει πολύ, με συνεχόμενες αναβολές μετά από κάθε ακρόαση, γιατί το δικαστικό σύστημα στην Ινδία είναι πιο χασομέρικο κι απ' το δικό μας.

Η ταινία του Ταμάν κινείται με χαμηλούς τόνους και σε αργούς ρυθμούς: έτσι ώστε τη στιγμή που θα νιώσεις άβολα από το χρόνο που περνά, να συνειδητοποιήσεις ότι η ιστορία των ηρώων έχει γίνει ήδη κομμάτι της συνειδησής σου. Το «Δικαστήριο» είναι μια ταινία που κριτικάρει, έντονα και ξεκάθαρα, ένα δικαστικό - και πολιτικό και πολιτισμικό - σύστημα απαρχαιωμένο, άδικο, παράλογο και, τελικά διεφθαρμένο. Όμως δεν το κάνει επιθετικά: αντίθετα, είναι μια ταινία υπομονετική, με πλάνα παρατήρησης που δεν παρεμβαίνουν, απλώς αποκαλύπτουν λειτουργικά την αλήθεια για να την αναγνωρίσει ο καθένας μόνος του.

Ταυτόχρονα, επειδή, φυσικά, τους νόμους τους επιβάλλουν αλλά και τους διαμορφώνουν άνθρωποι που εκτός δικαστηρίου έχουν προσωπική ζωή, έγνοιες, λύπες και χαρές που επηρεάζουν και τη δουλειά τους, ο Ταμάν εξερευνά την καθημερινότητα των δυο δικηγόρων (και του δικαστή), η καθεμιά με την αισθητική της, τα ήθη και τις συνήθειές της περιπλανώμενος στη γεμάτη αντιθέσεις Μουμπάι, επιλέγοντας για τον καθέναν τους διαφορετικό ντεκόρ, πιο αυστηρό και λιτό, ή πιο ποπ και χρωματιστό, κρύβοντας σε κάθε (αργό) γύρισμα της κάμερας, εκπλήξεις-πυροτεχνήματα, όχι μόνο για την πόλη, αλλά και

για το πόσο διορατικά σχολιάζουν τις προσωπικότητες των ηρώων.

Το αιχμηρό πολιτικό θέμα της ταινίας διαπερνά, σ' όλη τη διάρκειά της, ένα λεπτό χιούμορ απόλυτα ανεπιτήδευτο, μια και βγαίνει κυρίως από τον παραλογισμό των ίδιων των καταστάσεων που παρακολουθεί η ταινία. Ένα θαρραλέο πρώτο βήμα από τον Ταμάν, μια ξεχωριστή ταινία που στον πρόθυμο θεατή εύκολα γίνεται δεύτερη φύση.

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

Έγραψαν για την ταινία:

«Υπάρχουν δικαστικά δράματα και υπάρχει και Το Δικαστήριο, το εντυπωσιακό ντεμπούτο του Τσαϊτάνια Ταμάν, που κατακεραυνώνει το Ινδικό σύστημα δικαιοσύνης ενώ σχολιάζει καυστικά τις ταξικές αντιθέσεις, την εκπαίδευση και την πρόσβαση στην εξουσία. Καταφέρνοντας να είναι ταυτόχρονα εξαιρετικά ορθολογική και εξαιρετικά ανθρώπινη, η ταινία είναι τόσο αποτελεσματική χάρις σε ένα πανέξυπνο και ευφυές υπόγειο ειρωνικό σενάριο και σε μια αίσθηση φυσικότητας που ξεπερνάει την απλή αναπαράσταση. Η προσεκτική παρακολούθηση της καθημερινότητας των χαρακτήρων έξω από την αίθουσα του δικαστηρίου προσφέρει βάθος και κατανόηση, δημιουργώντας, μέσα από αυτήν την παρουσίαση ενός δυσλειτουργικού δικαστηρίου, ένα συναρπαστικό κινηματογραφικό έργο». Jay Weissberg, Variety

«Μια χαμηλών τόνων, ανθρωπιστική, συναρπαστική Ινδική κοινωνική τοιογραφία νικήτρια και του βραβείου καλύτερης ταινίας του προγράμματος Orizzonti και του βραβείου καλύτερου ντεμπούτου του φεστιβάλ Βενετίας». Lee Marshall, Screen

«Ο Ινδός Τσαϊτάνια Ταμάν ξεχωρίζει ως ένας από τους πιο ταλαντούχους και πολλά υποσχόμενους σκηνοθέτες κάτω των 30 με το χαμηλών τόνων αλλά στίβαρο δικαστικό δράμα Το Δικαστήριο, ένα χρονικό μιας αδικίας με πολιτικά κίνητρα». Hollywood Reporter

«Μια πολύ σημαντική ταινία για την ανησυχητική κατάσταση της ελευθερίας του λόγου παγκοσμίως». Le Monde

«Το ντεμπούτο του Ινδού σκηνοθέτη Τσαϊτάνια Ταμάν είναι ένα αριστούργημα, μία από τις καλύτερες ταινίες της χρονιάς». Rogerebert.com

Αυτό που πραγματικά κάνει το Δικαστήριο να ξεχωρίζει είναι οι εξαιρετικοί συνδυασμοί επαγγελματιών και μη ηθοποιών, κωμωδίας και τραγωδίας καθώς και η νατουραλιστική προσέγγιση ως προς τους χαρακτήρες και την Ινδική κοινωνία, πλούσια σε αντιθέσεις και πολυπλοκότητα». New Directors/New Films

«Η Ινδία επιτέλους επιλέγει τη σωστή ταινία για την κούρσα των Όσκαρ». LA Times

ΤΣΑΪΤΑΝΙΑ ΤΑΜΑΝ

Γεννημένος στο Μουμπάι, ο μόλις 28 ετών Τσαϊτάνια Ταμάν έχει σπουδάσει αγγλική λογοτεχνία. Η πρώτη του μικρού μήκους Six Strands (2010) προβλήθηκε σε πολλά διεθνή φεστιβάλ ανάμεσα τους το φεστιβάλ του Ρότερνταμ, της Κλερμόν Φεράν, του Εδιμβούργου, και του Σλάιμντανς. Το 2012 επιλέχθηκε στο Berlinale Talent Campus του Φεστιβάλ του Βερολίνου. Το Δικαστήριο είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, η οποία υποστηρίχθηκε από το Hubert Bals Fund του Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ρότερνταμ.